

Seauí Barbar

La caritat

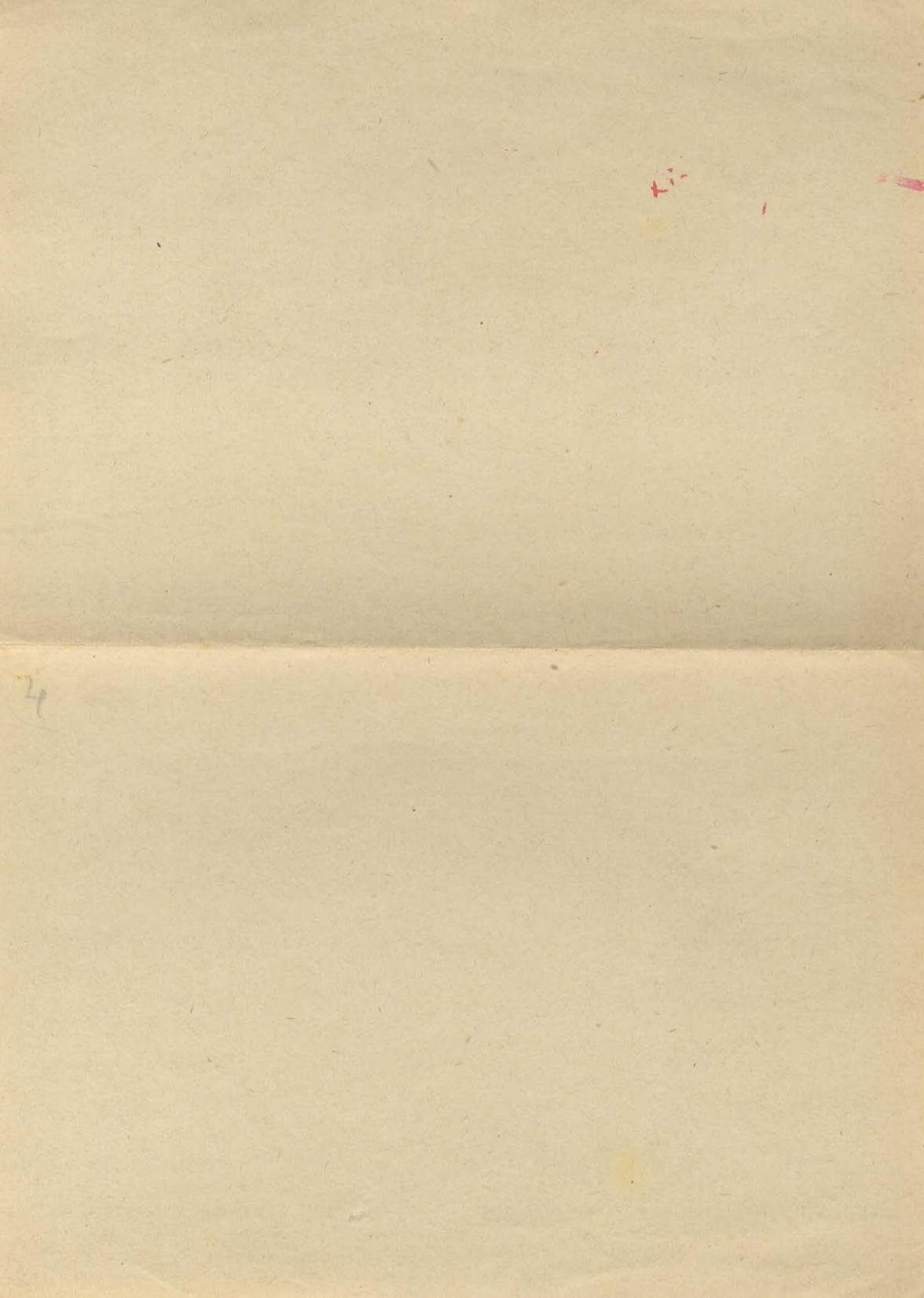
En les passades festes de Nadal hem vist de quina manera consoladora, els organismes civils, juntament, societats, particulars i religioses, se condades per la premsa han preocupat misericordiosament atendre en socors dels pobres. Una diada d'abundor i joia no podia ésser per al desamparats diada de dejuni i tristesa. Ara amb motiu de la proximitat dels Reis, tornaria a desvetllar-se la pietat i altruisme col·lectiu, en benefici dels infants orfes i miseriosos. La literatura sentimental, il·lustrada les iniciatives i els propòsits dels benefactors, amb tot un requitrell de frases cordials més o menys sinceres.

És possible que es retroqui, admetre la gloriosa influència que un estat de cultura i civilització reporta als desgraciats. Per si això endevingués, i en defensa dels meus encetres, els tevatiges, jo vull transcriure una afirmació d'En Kropotkine sobre els costums dels primitius. "En l'interior de la tribu tot és de tot; cada tros d'aliment es divideix entre els presents, i si el

Sevotpe está sol² en el bosc, no comensara a
menjar sense dirigir, avans que ves, un con-
vit en veu alta, que repetirà tres cops, per
si algu el pen i vol participar de les seves
provisions. "

Posen-vos la ma al cor, diguen-me:
qui de vosaltres faria altre tan?

~~Prudenci Bertrana~~

4